Σχόλια. Ἀνδρῶν ἀπαίτων.] πεφυλαγμένως ποιεῖ-
ται τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς ὑπέρθεσιν. ἵνα μὴ θεῶν ὑπερτι-
θεὶς, κἀκείνους πάθει ὑποτάξῃ. ἢ ὅτι ἐν σχήματι ἀνδρὸς
ἐφάνη ὁ Πλοῦτος. δεῖ δὲ ἐννοεῖν τὸν πλοῦτον, ῥυπῶντα καὶ τα-
πεινὸν ὄντα τὸ σχῆμα. Εἶτ' ἐσίγας.] εἰ μὲν οὕτω τὴν σιω-
πὴν ἐξελέξεις, τὸ εἶτα ἀργὸν ἐρεῖς. καθὼς ἐν ταῖς ἀποδό-

A σεσι τῶν μετοχῶν ποιεῖν εἰώθαμεν. ὦ μιαρώτατε ἀνδρῶν
ἀπαίτων ὢν Πλοῦτος, εἶτα ἐσίγας. εἰ δὲ τὸ εἶτα ἐν ἀρχῇ
θήσεις, οὐκ ἀργὸν νοήσεις. εἰώθαμεν γὰρ ἐν τοῖς τῶν βαρύ-
τητος σχήμασιν ἐν ἀρχαῖς πολλάκις τιθέναι τὸ, εἶτα. οὕ-
τως. εἶτα ὦ μιαρώτατε ἀνδρῶν ἀπαίτων ὢν Πλοῦτος ἐσί-
γας;

Καρ. Σὺ Πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;
Ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, καὶ θεοὶ, καὶ δαίμονες,
Καὶ Ζεῦ. τί φής. ἐκεῖνος ὄντως εἶ σύ; Πλ. Ναί.
Χρ. Ἐκεῖνος αὐτός; Πλ. Αὐτότατος. Χρ. Πόθεν
οὖν φράσον,
Αὐχμῶν βαδίζεις; Πλ. Ἐκ Πατροκλέους ἔρχο-
μαι.
Ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὅτουπερ ἐγένετο.
Χρ. Τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες, κάτειπέ μοι.
Πλ. Ὁ Ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθο-
νῶν.
Ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον, ἠπείλησ' ὅτι
Ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους

Plutus,qui vſq; adeò nũc ægrè & miſerè habeas?
O Phœbe Apollo,ô Dÿ indigetes,ô cœlites,
O Iuppiter,quid ais? an verè is es? PL. *Etiam.*
B CH. *Is ipſe?* PL. *Ipſiſſimus.* CH. *Sed vndè-*
nam cedò
Tã ſqualidus huc prodis? PL. *E Patrocli domo,*
Qui nunquam lauit,ex quo ætatẽ inter homines
Agit. CH. *Dic mihi amâbo, vnde iſthuc ſit tibi*
malum.
PL. *His Iuppiter me multauit malis, ſua*
Bona inuidens hominibus: nã olim puer adhuc
C *Minatus fueram,quòd deſertis improbis,*
Iuſtos,modeſtos,eruditos & probos

GERARDVS. Σὺ πλοῦτος] Amor diuitiarũ,
& odium paupertatis faciũt vt Carion neque pla-
nè affirmet,neque in totũ neget Plutũ eſſe. Cauſa
cur à credendo poſſit auocari,hæc eſt,quòd ſit οὕ-
τως ἀθλίως διακείμενος, id eſt tot modis malè affe-
ctus,cultu cõtemptibilis,totus ſitu & ſqualore ob-
ductus,& quod omnium eſt indigniſſimum,ocu-
lis orbus. ὦ Φοῖβε. Hæc probant Carionem percu-
pere,vt verè is Plutus ſit,qui in ſuas venit manus,
gaudio itaque geſtiens, ad Deos exclamat, quos
ſuæ lætitiæ teſtes facit,fautoréſque ſibi eſſe preca-
tur. In primis Apollinem inuocat, qui Plutum
Chremylo indicauit. Quare non ſimpliciter, ſed
honorificè,& ſpecioſo titulo illi addito,vocat eũ
Φοῖβον, id eſt, clarum & lucis authorẽ. Καὶ θεοί.]
Quicquid numinum eſt & Deorum generaliter
citat:per verbum θεοὶ Deos accipe ſelectos, ſum-
mos & pręcipuos,cœleſtes ſemper habitos,& im-
mortales,Deos maiorum gentium,vt vocant. Per
Δαίμονας verò Deos minorum gentium qui ex
hominibus diuinos honores meruerunt,& in nu-
merum Deorum allecti ſunt. Prioris generis fue-
runt Iupiter,Apollo,Mars. Poſterioris, Hercules,
Æſculapius,Caſtor cum ſimilibus. καὶ Ζεῦ. Hono-
ris gratia ſeorſum meminit Iouis. Subit autẽ quod
omnino fortaſſe non ſit pœnitendum, Carionem
audito nomine Pluti metu exanimatum eſſe, ex-
penſóque,quod in Plutum commiſerat, facinore,
Deorum opem implorare, & ſummiſſa voce hæc
dicere, ὦ φοῖβ' ἄπολλον, καὶ θεοὶ, καὶ δαίμονες, καὶ Ζεῦ.
Confuſa ſanè hæc Deorum inuocatio timorẽ ar-
guit,& animum conſternatum. Quod ſi eſt, τί φής
quod ſequitur,eadem voce profertur qua illa prę-
cedentia, Σὺ Πλοῦτος οὕτως ἀθλίως διακείμενος; ha-
bent hæc verba, τί φής, admirationem magis quàm
interrogationem. ἐκεῖνος ille omnibus notus,apud
omnes decantatiſſimus,nulli nõ notiſſimus. ὄντως
omnino,non ſolùm nomine,ſed & numine atque
poteſtate. Ναί.] Affirmatio Latinis etiam acce-
pta, næ.

Σχόλια. Αὐτότατος.] ἡ αὐτότατος ἀντωνυμία πέ-
παικται κωμικῶς. τὰ γὰρ ἀόριστα τῶν πραγμάτων, ἀνεπί-
τατα. εἰ οὖν ἡ ἀντωνυμία ἐπὶ οὐσίας παραλαμβάνεται, καὶ

τὸ ἐπίτασιν οὐ δέχεται ὡς τὰ ἄλλα μέρη. ἄλλως. ἔπαι-
ξεν αὐτότατος ὑπερθετικῶς εἰπών. ἵνα δείξῃ ὡς ἀληθῶς
αὐτός ἐστιν. ὥσπερ καὶ τὸ μονώτατος. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν
μονώτατος εὕρηται ἐν τοῖς λογοποιοῖς. τὸ δὲ αὐτότατος οὔ.
GERARDVS. Αὐτότατος.] Superlatiuũ de
pronomine effictum facetè,& comicè,quaſi dice-
ret:Si vſquam vllus eſt Plutus,ego ille ſum. οὖν, ita-
D que,nota eſt certitudinis. Βαδίζεις.] Græcis & Lati
nis βαδίζω & venio ancipitem habent, id eſt pro-
grediundi,vel redeundi,motum.
Σχόλια. Ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι.] εἰς ἕνα τῶν τὸν
λακωνικὸν βίον ζηλούντων Ἀθηναίων. πλούσιος μὲν,
σφόδρα· ἄλλως δὲ, κακόβιός τις καὶ φιλοχρήματος, καὶ
σκνιφὸς κωμῳδεῖται, ὡς ἐν Πελαργοῖς εἴρηται περὶ τούτου, ὅσ-
τις ἕνεκεν τῆς φειδωλίας οὐδένα προσίεσθαι εἶα φυλακῆς
ἕνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλίσχρου βίου.
GERARDVS. Πατροκλέους.] Patroclus vir
E Athenienſis prædiues quidem,ſed auarus, oppidò
quàm parcus & incultus. Quo nomine cum à ſuis
increparetur,aiebat ſe Λακονικὸν βίον ζηλοῦν. i. La-
cedęmoniorum vitam imitari, quorũ frugalitas,
& vitæ integritas,præ cęteris Gręcię partibus,tã-
ta fuit,vt qui ſyncerè & incultè viuerent,Laconi-
cè viuere dicerentur. Patrocli tenacitatem poëta
inſectatur,dum ab eo Plutum aridum,pannoſum,
& ſitu obductum venire fingit. Ἐλούσατο.] Lauit.
Molles viri & luxu diffluentes lauacris,calidis prę-
F ſertim,ſubinde ſe committebant,nitoris & elegã-
tiæ cauſa. Idem faciebant valetudinarij, & labori-
bus defatigati: refocillandis enim viribus balnea
non parum conferunt. Ariſtophanes dum vult ſi-
gnificare congeneam, & innatam Patroclo fuiſſe
auaritiam,ait eum balneo nõ eſſe vſum ex quo tẽ-
pore natus eſt, quaſi verò etiam ipſi adhuc infanti
ἀλουσία placuerit,& illuuies fœda. Ἐξ ὅτουπερ.] Sol-
ue, ἐξ ὅτου περ. ὅτου idem eſt quod οὗ, vt anteà vidi-
mus ὅτῳ pro ᾧ. Περ vocula eſt expletiua. Ergo ἐξ
G οὗ ſcilicet χρόνου. Τουτὶ, τοῦτο.] hoc malum,hanc cęci-
tatem,& miſerã vitæ conditionem. Ἔπαθες,] In-
definitum β, à πάσχω. πῶς ἔπαθες, quomodo paſſus
es, quomodo contigit tibi. ταῦτ', his me affecit
malis, hæc mihi mala inflixit.
Σχόλια. Φθονῶν.] φθόνος παρὰ τοῖς φιλοσόφοις, ἡ
ἐπ' ἀλ-